

A XXI. SZÁZAD FELDERÍTŐ ESZKÖZE A SZÁMÍTÓGÉP

A XXI. század elején az emberi civilizációban és kultúrában, valamint, a hadügyben is, olyan mélyreható változások következnek be, amelyek gyökeresen megváltoztatják a társadalom anyagi, szellemi és szolgáltatási termelési módját. Belépünk az úgynevezett információs ipari termelési világekorszakba, amely felváltja a hagyományos gépi ipari termelési világekorszakot.

Ebben a társadalmi alapmodellben a meghatározó társadalmi-termelési alapérték és mozgatóerő az információ és annak tömörített formája a tudomány. Az információs társadalomban az információ nem más, mint a társadalmi termelés területén olyan felhasználható és kiaknázható erőforrás, vagy értéknövelő tényező (a gazdaságban hatékonyságnövelő tényező), amit a természetben, társadalomban, gazdaságban, technikában stb. keresni kell. Az információ áruként jelenik meg, mert eladható, megvehető, termelhető, szállítható, raktározható, tömöríthető. Ezen kívül meg van az a különleges tulajdonsága is, hogy használat közben nem vész el, nem használódik el, és a digitális sokszorosítás lehetősége révén egyidejűleg sokan és különböző helyeken használhatják, hasznosíthatják.

Az információs ipari társadalomban minden az információ megszerzése, feldolgozása, hasznosítása és birtoklása körül forog.

Információt sokféle eljárással és sokféle forrásból lehet szerezni. Alkalmazhatunk aktív és passzív adatszerzési eljárásokat, megfigyelhetünk szabad szemmel vagy műszerrel, különböző érzékelőkkel, radarral, vehetjük a rádió-, televízióadások és elektronikus kisugárzók jeleit, elemezhetünk légi és földi felvételek, fényképeket, videókat stb. Ezek mellett egyre jobban előtérbe kerülnek a nyílt források mint az információszerzés lehetséges területei.

A NYÍLT FORRÁSOK

Mit tekintünk nyílt forrásnak? Nyílt forrásnak hívjuk a nyilvánosan elérhető információkat (például a törvényesen hozzáférhető információ megszerzése lekérdezés, vagy megfigyelés útján), valamint azokat a nem feldolgozott információkat, amelyeknek korlátozott a terjesztése és elérhetősége. Más szavakkal nyílt forrásnak minősül minden olyan eszköz, hely, kiadvány, műsor, amihez hozzá lehet férni a piacon, vagyis azok az anyagok, amelyekhez nem tiltják a hozzáférést.

A fenti meghatározás alapján nyílt forrásnak tekintjük a könyveket, napilapokat, folyóiratokat, térképeket, fényképeket, adatfájlokat, digitális képi anyagokat, rádió- és televízióadásokat, szabadalmi bejegyzéseket, konferenciák előadásait és írásos anyagait, egyetemi-, főiskolai jegyzeteket és szakdolgozatokat, nemzetközi szerződések, bizalomerosztó egyezményeket és az Internetet.

A nyílt források jelentőségének növekedése

A nyílt források jelentősége a kétpólusú világrend megszűnésével nőtt meg. Addig a világ két szemben álló tömbre volt osztva, amelyek az USA és a Szovjetunió köré összpontosultak. A két tömörülés egymást kölcsönösen fenyegette katonai, politikai és nukleáris eszköz

zökkel egyaránt. A felderítő adatgyűjtés és feldolgozás erőforrásait a veszély elhárításra összpontosították. A hidegháború megszűntével a világ teljesen átformálódott. A kétpólusú világ egypólusúvá vált. A Szovjetunió felbomlott, a helyén maradt Oroszország számos esetben az USA-val egyetértésben lép fel a világpolitikában.

Napjainkban a nemzeti államok stabilitását ma más veszélyezteti. Két politikai jövő lehetséges. Az egyik, hogy a nagyobb emberi közösségek újra szétesnek kisebb csoportokra háborúk és vérontások által, amelyben kultúra kultúra ellen, ember-ember ellen, törzs-törzs ellen harcol. (Erre jó példa Jugoszlávia szétesése). A másik, ami most van születőben, a technikai, gazdasági és ökológiai erők hatására létrejövő integráció és szabványosodás, vagy más szóval a globalizáció. A föld, úgy tűnik egyszerre darabjaira hullik és közelebb kerül egymáshoz, ugyanabban az időben.

A csökkenő feszültség hatására világszerte megkezdődött egy leszerelési folyamat. Az országok egyre nyíltabbak lettek, nem titkolják el a katonai eszközeiket és képességeiket. Ezzel együtt felértékelődtek a nyílt forrású anyagok, amelyek mindennap óriási mennyiségben keletkeznek szerte a világon. A nyílt források mennyisége és minősége hihetetlen mértékben megnőtt. Ma már több ezer kereskedelmi adatbázist kínálnak a felhasználók, ezek nagy többségének van felderítési értéke. Világszerte a periodikák száma az 1972-es 70 ezerről több mint 150 ezerre növekedett. A robbanásszerű növekedés a volt Szovjetunió államaiban figyelhető meg a legjobban, ahol több ezer olyan újságot adnak ki, amelyek azelőtt nem léteztek.

Az információ források médiumai

A fent említett nyílt források legszélesebb körben elterjedt médiuma a nyomtatott információ. A nyomtatott információkkal az a probléma, hogy a nyomdai átfutás miatt mindig lemaradásban vannak a jelenhez képest. A könyveknél ez a lemaradás akár egy-két év is lehet, a szakfolyóirati cikkeknel néhány hónap, a napilapok cikkeinél pedig néhány nap.

A következő nagy médium a mikrofilm. Manapság ez már egyre kevésbé jellemző, mivel sokkal korszerűbb tárolási formákat vezettek, be ez egy ideig még fontos médium marad, különösen a szabadalmak és az archívumok világban.

A harmadik médium az elektronikus információk. Ezeket on-line, valamint off-line szolgáltatásokon keresztül érthetjük el. Ezek közül kiemelten fontosak a képeket tartalmazó elektronikus információk, valamint az elektronikai jelek (külföldi rádiók- és televíziók adásai, nem kódolt telefonok, képtávíró és telexadások). Annak ellenére, hogy az elektronikus információk aránya jóval kisebb, mint a nyomtatott anyagoké, a jelentőségük egyre nagyobb, mivel robbanásszerűen fejlődnek és egyre jobban elterjednek. Például több száz tudományos folyóirat érhető el on-line módon, olyanok, amelyek nem jelennek meg nyomtatásban egyáltalán. Az elektronikus médium olyan harcmező, ahol a stratégiai előnyt kihasználhatjuk relatíve kis költséggel és politikai kockázat nélkül, mivel ezek az információk nyilvánosak, így senkinek sem fűződik az elzárásához érdeke.

A legkifinomultabb tároló médium az emberi agy. A felderítés képességei óriási mértékben megnövekedhet, ha valós idejű kapcsolatot tud kiépíteni az egyes szakterületen komoly ismeretekkel rendelkező szakértőkkel. Az emberi szakértelem érzékeny a feladatra, képes gyorsan összegyűjteni, feldolgozni adatokat és tájékoztatni lényegi információk, más médiumok igény szerint felhasználásával.

Az információs korszakban a médiumok közül az elektronikus információk és a hatalmas globális közvetlen elérésű emberi tőke lesz a domináns.

Az információ tárolási módjai

A megszerzett információt számos formában tárolhatjuk. A nyomtatott információkat az eredeti formájukban, de a szóbeli előadásokat magnószalagon, vagy videokazettán, egyéb anyagokat számítógépes szövegszerkesztővel megírva floppy-n vagy merevlemezen, stb. Azonban az információ ilyen sokféle és eltérő formában csak nehezen kereshető.

Tételezzük fel, hogy egy 5000 magnókazettát tartalmazó teremben szeretnénk megtalálni azokat a kazettákat, amelyek a számunkra fontos információt tartalmazzák. Egy magnóval sok idő alatt és hatalmas türelemmel valószínű, hogy megtaláljuk azt, amit keresünk, de ez nem lesz olcsó és nem lesz gyors. Ezzel ellentétben azok a dokumentumok, amelyek digitális formában egy számítógépen vannak tárolva, azokat indexelhetjük és így nagyon gyorsan kereshetünk bennük.

A különböző fajtájú információközvetítő rendszerek (vagyis az úgynevezett multimédia rendszerek) megjelenésével olyan komplex tároló, feldolgozó és megjelenítő eszközöket alakítottak ki, amelyek a valós világ és a virtuális világ (látszat vagy mű világ) kommunikációs kifejezőképességeit ötvözik. A sokszínű és sok fajtájú ábrázolási módok a tartalomhoz (vagyis a jelentéshez, üzenethez stb.) történő eredményesebb hozzáférést segítik elő. Egyre jobban terjed a multimédiás (MMX) információtárolás, feldolgozás és visszaadás mind a polgári életben, mind pedig a katonai (védelmi) és biztonsági szférákban.

A multimédia szó, olyan gyűjtőfogalmat takar, amelyben egyidejűleg több, vagyis sok műfajú (sok fajtájú médium = információközlő eljárás, módszer, eszköz) információ közvetítését (kommunikációját) tesz ki lehetővé. Például a következő fajtájú médiumokat (gyűjtőfogalommal médiát) használják:

- ☞ *beszéd*: beszéd alapú, fajtájú információközlés = hanggal történő kommunikáció;
- ☞ *írás*: betű, szám, írásjeles, másképpen karakteres írásbeliség = szöveges alapú, fajtájú információközlés, vagyis írásos/szöveges adatkommunikáció;
- ☞ *kép*: rögzített vagy állóképes, piktogrammos alapú, fajtájú információközlés = állóképes kommunikáció;
- ☞ *rajz*: rajzzal történő információközlés = rajzos kommunikáció;
- ☞ *animáció*: mozgórajzzal történő információközlés = mozgó rajzos kommunikáció;
- ☞ *televízió*: mozgó képes TV információközlés = TV-filmes kommunikáció;
- ☞ *zene*: zenei hanggal történő információközlés = zenei kultúra közvetítés;
- ☞ *film*: filmművészeti kultúraterjesztés;
- ☞ *rádió*: beszéd és hangalapú információközlés;
- ☞ *fax*;
- ☞ *elektronikus posta*: elektronikus postaküldemények;
- ☞ *hangposta*: elektronikus hangüzenetek, zenei küldemények;
- ☞ *különböző típusú adatainformációk közlése* = adatkommunikáció, stb. fajtájú információk továbbítását valósítják meg.

A mai számítógépek jellemző tulajdonsága, hogy multimédiásak. Ez azt jelenti, hogy a számítógép szöveget, hangot, képet, mozgóképet képes feldolgozni. Nicholas Negroponte, aki MIT Média Laboratóriumában dolgozik, rámutatott arra, hogy a multimédia terminológia nem pontosan fejezi ki az igazi képességeket. A jelenlegi technológia nem afelé halad, hogy az in

formációt egyre több formában tároljuk, hanem inkább afelé, hogy csak egy forma legyen. Minden információs formát: szöveget, hangot, képet, képesek vagyunk digitális formában tárolni.

A digitális információtárolás az információ minden egyes formáját átalakítja számsorokká, amit már tárolhatunk, kereshetünk és másolhatunk egy számítógép segítségével.

FELDERÍTÉS SZÁMÍTÓGÉPPEL

A digitális adatokat már számítógéppel tudjuk fel dolgozni, de hogyan kerülnek azok a számítógépünkre? Az egyik megoldás, hogy a számítógép bemeneti eszközeit alkalmazzuk. Így beolvashatjuk az adatokat egy floppyról, CD-ROM-ról, DVD-ROM-ról, beolvashatjuk egy szkennelrel, de végső esetben akár be is gépelhetjük azt.

A legjobb megoldás azonban az, ha csatlakozunk az Internethez. Ehhez, a legrosszabb esetben, elég egy telefonvonal és egy számítógépes modem, de manapság már lehet csatlakozni ADSL, vagy a kábel TV vezetékein keresztül is. Az utóbbi kettő nagy előnye, hogy sokkal szélesebb sávú összeköttetést biztosít, mint az egyszerű telefonos modem.

Az Internet méretei

Az Internet a nyílt információk hatalmas mennyiségű és változatos gyűjteményének tárháza, a hálózatokba kapcsolt számítógépek hálózata, amelynek a fejlődése soha nem látott méretű volt az elmúlt néhány évben. Nagyon nehéz feladat lenne megbecsülni a hálóra csatlakozó személyek és szervezetek számát, de becslések szerint naponta 400 és 1000 között van az újonnan megjelenő weboldalak száma. A hálózatra csatlakozó hosztok száma a 160 milliót, web oldalak száma a 35 milliót, az összekapcsolt hálózatok száma a 140 ezret is meghaladja (2002 dec).

Az elérhető adatok mennyisége roppant nagy. Egyes vélemények szerint az összes információ mennyisége elérheti a 2-10 terabájtot (10^{12}). Egy terabájt az egy millió megabájt, vagy egymilliószor egymillió karakter. Összehasonlításképpen egy átlagos könyvtárban, ahol 300 ezer könyv van kb. 3 terabájt adat van.

Az internetes információszerzés előnyei

Az Interneten megtalálható anyagok tartalma széles skálán mozog, a napi friss hírektől az archivált újságcikkekig, a tudományos írásoktól a rock rajongók üzenetváltásáig. Sok egyén, társaság, kormányhivatal és egyéb szervezet közread különböző információkat az Interneten. A hírcsoportok, vagy beszélgetési csoportok (newsgroup) ezrei témakörökbe szervezett üzeneteket és vitafórumokat tartalmaz az emberi élet minden területéről, a befőzési receptektől a szenvedélyes vitákig a kulturális és politikai élet problémáiról.

Mivel az Interneten nagyon olcsón lehet közétetni az információkat —összehasonlítva a hagyományos kiadási eljárásokkal —szervezetek, katonai egységek és kormányzati hivatalok növekvő mennyiségben alkalmazzák az Internetet arra, hogy rajta keresztül tájékoztassák az ügyfeleiket, tagságukat, vagy az állampolgárokat.

Számos könyvet, lexikont már nem csak nyomtatott formában olvashatunk, hanem az Interneten keresztül is. A napilapok és folyóiratok egyre nagyobb számban jelennek meg az utcai árusok mellett az Interneten is, sőt léteznek olyan újságok, amelyek nyomtatott formában meg sem jelennek csak elektronikus kiadásuk létezik.

Az Interneten keresztül már régóta lehet rádiót hallgatni, de az utóbbi időben már egyre több televízió műsort is lehet a hálózaton keresztül nézni. A televízió adások széleskörű elterjedésének még egyelőre határt szab az átviteli utak keskeny keresztmetszete és lassúsága.

Világszerte számos jól képzett információs bróker biztosít hozzáférést olyan óriási méretű adatbázisokhoz, amelyeket folyamatosan frissítenek és karbantartanak. Ezek használatáért természetesen fizetni kell, de ez nem valami különleges dolog, hiszen azon senki sem csodálkozik, hogy egy újságot, vagy egy könyvet pénzért csak pénzért kapunk meg.

Az egyetemek és főiskolák oktatói között elterjedőben van az, hogy hozzáférhetővé teszik az Interneten keresztül is az általuk oktatott tantárgyak tematikáját, felkészülési kérdéseit, előadásai anyagait, jegyzeteit. Emellett számos hallgató is közzéteszi a kész szakdolgozatát, ezzel biztosítva széles vitafórumot a benne leírtaknak.

Az Interneten keresztül országok, vidékek, városok részletes térképeit, vagy ezek műholdról készült légi fényképeit tölthetjük le. Megnézhetjük fotóművészek, fotóriporterek és amatőr fotósok fényképeit. Ellátogathatunk egy múzeumba, vagy egy kiállításra úgy, hogy a fotelünkben ülünk otthon, de ugyanígy sétát is tehetünk egy-egy nagyváros utcáin is.

Az Interneten keresztül szinte minden nyílt forráshoz hozzá lehet férni, részben, vagy teljes egészében. A jövőben nagy valószínűséggel folyamatosan fog növekedni az Interneten hozzáférhető ilyen információk és lehetőségek száma. A nem is olyan távoli jövőben szinte minden elérhető lesz majd számítógépes hálózaton keresztül is.

Az Internet tehát egy nagyon jól használható, könnyen elérhető, olcsó információforrás, ami képes lehet annyi adatot szolgáltatni, ami jelentős részét teheti ki egy adott területről szerezhető összes információnak. Az Internet az információ Nirvánája, óriási, sokkultúrájú könyvtár, ami nyitva van éjjel, nappal, a nap minden órájában az egyszerű számítógép felhasználóknak.

Az internetes információszerzés hátrányai

Ne felejtjük el, hogy az Internet csak egy a nyílt források közül. Nagyon fontos megjegyezni, hogy a gyors növekedés ellenére, a nyílt forrásoknak csak kb. 10 százaléka érhető el jelenleg ebben a formában, a többi csak nyomtatásban áll a rendelkezésünkre.

Az Interneten lévő összes anyag mennyisége feltételezések szerint nagyjából kettő, vagy három átlagos (300 000 kötetes) könyvtárnak felel meg. A legnagyobb nyílt források tárházának ma az Egyesült Államok Kongresszusi Könyvtára tekinthető, ahol több mint 110 millió könyv, újság, folyóirat, mikrofilm, és egyéb speciális formátumú anyag található meg 470 nyelven, valamint közel 200 000 aktuális periodikum olvasható, amelyek közül 80 000 nem angol nyelvű.

Szemben egy könyvtárban található anyagokkal, az Interneten az egyes oldalak tartalma folyton változik. Oldalak megjelennek és váratlanul, minden figyelmeztetés nélkül eltűnnek. Egyes szakértők szerint a hálózaton lévő dokumentumok átlagos élettartama csak kb. 30 nap.

Az Interneten lévő adatbázisokat sok esetben nem gondolja senki, szemben a könyvtárakkal. Nem létezik olyan katalógus rendszer, aminek a segítségével az anyagok könnyen gyorsan megtalálhatók lennének. Az internetes keresés jártasságot, kitartást és nagyon jó kereső eszközöket igényel. Az Internetes keresés hasonló ahhoz, amikor az ebédszünetünkben elugrunk egy bevásárló központba, hogy megvegyünk egy cipőfűzőt. Tudjuk, hogy mit akarunk venni, de számos dolog vonja el a figyelmünket az eredeti tervtől. Először megérezzük a sült pizza illatát,

így veszünk belőle egy szeletet. Azután néhány érdekes könyvet veszünk észre a könyvesbolt kirakatában, így eltöltünk egy kisidőt azok lapozgatásával. Ezután veszünk még valamilyen nyaláncságot, majd egy csinos pólót. Másfél óra elteltével sietünk vissza dolgozni teletömött hassal és egy kisebb csomaggal, de cipőfűző nélkül.

Az Internetre szinte akárki feltehet adatokat. Vannak olyan szolgáltatók, ahol ingyen és bérmentve lehet tárhelyhez jutni, ahova el lehet helyezni akármilyen fájl, adatot, képet, stb. A kiszolgáltatók nem felelnek az így közreadott adatok tartalmáért, tényyszerűségéért. Kizárólag csak akkor avatkoznak be, és szüntetik meg a weboldalt, ha azzal valamilyen törvényt, vagy előírást sértenek meg (pl. uszít valamelyik kisebbség ellen). Sokan ki is használják ezt a lehetőséget, mert ez nagyon olcsó módja az információ terjesztésének. Az információt feltöltő egyéneket, szervezeteket nagyon nehéz arra kötelezni, hogy csak az igazat, a szintiszta igazat adják közre. Sok esetben gyakorlatilag utolérhetetlen, hogy ki helyezett el adatokat egy adott helyen, mert a szolgáltatók az általuk kért adatokat nem ellenőrzik vissza, így bármilyen hamis adatot megadhatnak a felhasználók (pl. nem létező email címet) az azonosításukra. Ezért szinte minden következmény nélkül közölhetnek bárkiről, vagy bámről bármit. Ez —valljuk meg őszintén— nem minden esetben rossz, hiszen ezért tarják sokan az Internetet a legdemokratikusabb információforrásnak, mert itt nem lehet —vagy csak igen körülményesen— megakadályozni a vélemények szabad áramlását.

Az Internet tehát egy olyan információforrás, aminek a tartalma gyorsan változik, nagyon rosszul szervezett, valamint kétes hitelességű. Felhasználásához nagyon pontosan meg meghatározott keresési terv és egyre kifinomultabb számítógépes eszközök szükségesek.

ÖSSZEGZÉS

A nyílt forrásokból, így az Internetről szerzett adatok, nagyon fontos kiegészítői az olyan titkos eljárásokkal szerzett adatoknak, mint a humán- (HUMINT), a képi- (IMINT) és rádióelektronikai- (SIGINT) felderítés. Ezekből a forrásokból első sorban a tendenciákra, fejlődési irányokra lehet következtetni. A megszerzett adatokat a felhasználás előtt fokozottan szükséges ellenőrizni, mert azok nem minden esetben felelnek meg a teljes valóságnak, hiszen számos esetben szándékosan elferdített híreket tesznek közzé megtévesztésül. Erre nagyon jó példát láthattunk a koszovói válság idején, mikor is a szerbek sok olyan hírt, adatot, képet adtak közre az Interneten, ami rossz színben tüntette fel a NATO csapatok tevékenységét.

Sok esetben kizárólag csak a nyílt források állnak rendelkezésünkre ahhoz, hogy egyáltalán valamilyen információt tudjunk szerezni egy esetleges krízishelyzetben. Az így szerzett információk arra feltétlenül alkalmasok, hogy megérthessük és figyelemmel kísérhessük egy ország társadalmának politikai, gazdasági, katonai terveit, esetleges szándékait. Segítségükkel előre lehet jelezni a várhatóan bekövetkező krízishelyzeteket, forradalmakat, válságokat.

A felderítésben az Internetről összegyűjtött adatok referencia anyagként szolgálhatnak a más felderítési forrásból származó adatokkal való összevetéshez. Amennyiben egy más módon — pl. rádiófelderítéssel — szerzett információra ráerősít az Internetről származó adat, akkor nagy valószínűséggel megbízhatunk annak hitelességében. Ilyen módon hosszú távon kialakíthatunk egy képet arról, hogy mely internetes forrás ad megbízható és melyik ad megbízhatatlan információkat.

Az Interneten óriási mennyiségű adat áll a rendelkezésünkre. Ebből természetesen csak nagyon kevés az, ami a részünkre hasznos tartalommal bír. Fontos megjegyezni, hogy sok eset

ben csak nagyon rövid ideig állnak rendelkezésre, mert lehet, hogy csak véletlenül kerültek fel a hálóra, valakinek a tévedéséből, vagy nem ritkán rosszakaratából. Ezért szükség van arra, hogy a nap 24 órájában folyamatosan figyeljük az Internetet. Folytonosan keressünk új információkat, adatokat, fájlokat, stb., illetve ellenőrizzük az addig már megismerteket. Ezt nyilván csak számítógéppel és erre alkalmas szoftverrel lehet realizálni. Abban az esetben, ha valamilyen új forrást fedezünk fel, vagy valamilyen változást észlelünk, azonnal le kell menteni az adatokat, mert azok bármikor eltűnhetnek. Az adatok tárolásához megfelelő méretű tárolókapacitásra van szükség.

A megszerzett nagymennyiségű adatot ezek után fel kell dolgozni. A feldolgozást egy erre alkalmas számítógépes programmal lehet kezdeni, amely témakörönként szétválogatja az anyagot. Ezután már emberi elemzéssel lehet véglegesen előnteni azt, hogy mit lehet felhasználni a megszerzett anyagból és mit nem.

Az Internet olyan információforrás, amivel számolnunk kell most, és a jövőben egyre inkább. A felderítéssel foglalkozó szervezetek nem engedhetik meg maguknak azt a luxust, hogy nem folytatnak adatszerzést az Internetről. Az Internetről való adatszerzés hasonló az aranymosáshoz, ahol sok köbméter földet mozgatunk meg, hogy kinyerjük azt a néhány grammnyi aranyat.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- [1] Alan D. Tompkins: The Internet: Resource or Quagmire??
<http://www.fas.org/irp/agency/army/tradoc/usaic/mipb/1997-1/tompkins.htm> 1999.05.19.
- [2] William Studeman: Teaching the Giant to Dance: Contradictions and Opportunities in Open Source within the Intelligence
<http://www.oss.net/Proceedings/ossaaa/aaa1/aaa1ae.htm> 2000.09.20.
- [3] Mats Bjore: Six Years of Open Source Information
<http://www.oss.net/Proceedings/ossaab/aab1/aab1an.htm> 1998.05.24.
- [4] Dr. Várhegyi István - Sallai József: Információs hadviselés, vezetési hadviselés alapjai (IW, C2W), főiskolai jegyzet, Budapest, 1998.
- [5] Dr. Joseph Nye, the Chairman of the National Intelligence Council, speaking to members of the Security Affairs Support Association at Fort Meade, Maryland, on 24 April 1993.